

NIEUMIAŁY (4) *part praet act*

e *prawdopodobnie jasne (tak w nie-); a jasne.*

sg m N nieumiały (2). ◇ G nieumiał(e)go (1). ◇ pl G nieumiały (1).

St stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. *umiały*.

W funkcji imiesłowu terażniejszego: Nie umiejący, nie wiedzący; niewykształcony (4): [pytali Chilona] Czo ielt fzczeńcie rzekł nieumiały lekarz, wiele ich za prawdę myła. BielŻyw 10.

nieumiały czego (1): co sie tycze tego proftego zebránego ludu pifmá nieumiáłego/ frodze máią być vpomináni/ áby nád wołą fwyh przełożonych nic niepoczynáli burzliwie BielKron 203.

a. *W funkcji rzeczownika (2): Podźcie ku mnie [ku Mądrości] proftacy/ káždy nieumiáły/ Opuśćcie iuż dzyećinftwá/ wftyki fzaloności BielKom B6.*

W połączeniu szeregowym (1): Waruy sie towarzysftwa złego, zazdrościwego rospuftnego, igraczków, wrağaczów, gniewliwych á nieumiały. BielŻyw 96.

Synonim: niebiegły.

Cf NIEUMIEJĘTNY, UMIAŁY